

ECLI:NL:RBAMS:2019:8873

Instantie	Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak	27-11-2019
Datum publicatie	03-12-2019
Zaaknummer	13/845144-18
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie	Niet melden van ongebruikelijke transacties zoals bedoeld in artikel 16 Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

VONNIS

Parketnummer: 13/845144-18 (Promis)

Datum uitspraak: 27 november 2019

Vonnis van de rechtbank Amsterdam, meervoudige economische strafkamer, in de strafzaak tegen

[verdachte] ,

gevestigd op het adres [adres 1].

1 Het onderzoek ter terechtzitting

Dit vonnis is op tegenspraak gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 13 november 2019.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie mr. M. Kattouw en van wat verdachte naar voren heeft gebracht.

2 Tenlastelegging

Aan verdachte is – samengevat – tenlastegelegd dat zij zich in de periode van 1 januari 2014 tot 2 januari 2017 in Rijswijk heeft schuldig gemaakt aan het niet voldoen aan de meldplicht van ongebruikelijke transacties zoals beschreven in de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (hierna: Wwft), ten aanzien van transacties van de bedrijven [naam bedrijf BV 1] (hierna: [naam bedrijf BV 1]) en [naam bedrijf BV 2] (hierna: [naam bedrijf BV 2]).

De volledige tekst van de tenlastelegging is opgenomen in bijlage I die aan dit vonnis is gehecht en geldt als hier ingevoegd.

3 Waardering van het bewijs

3.1. Feiten en omstandigheden

De rechtbank gaat op grond van de wettige bewijsmiddelen van de volgende feiten en omstandigheden uit.¹ Door het Bureau Financieel Toezicht (hierna: BFT) is op 5 en 23 februari en 24 maart 2016 onderzoek gedaan naar [verdachte].² De handelsnaam van die vennootschap betreft (onder meer) [naam administratiekantoor] (hierna: [naam administratiekantoor]) en verdachte zal hierna ook met [naam administratiekantoor] worden aangeduid. [persoon 1] is (enig) statutair bestuurder van [naam administratiekantoor].³ De aanleiding voor het onderzoek door het BFT was een MMA-melding over [naam bedrijf BV 1], een cliënt van [naam administratiekantoor].⁴ Door het BFT is op 29 november 2016 aangifte gedaan tegen [naam administratiekantoor] vanwege de vermoedelijke overtredingen van de artikelen 3 en 16 van de Wwft.⁵

[naam bedrijf BV 1] en verbouwingen woningen

Volgens de inschrijving bij de Kamer van Koophandel zoals die tot februari 2015 heeft geluid, is [naam bedrijf BV 1] een onderneming die is gericht op handelsbemiddeling in textiel, kleding, schoeisel en lederwaren; organisatieadvies en niet-gespecialiseerde groothandel in consumentenartikelen. In de administratie van [naam bedrijf BV 1] zijn met betrekking tot de jaren 2014 en 2015 drie verkoopfacturen aangetroffen die betrekking hadden op verbouwingen van woningen. Een van die facturen betrof een zogenoemde pro forma factuur die voorafgaand aan de werkzaamheden geheel diende te zijn voldaan. De betalingen werden gedaan uit hypotheekdepots op naam van de klanten. Verder zijn er in de administratie niet of nauwelijks inkoopfacturen aangetroffen die betrekking hebben op verbouwingen.⁶ Verdachte heeft op de zitting ook verklaard dat hij [naam bedrijf BV 1] herhaaldelijk heeft gevraagd om inkoopfacturen, maar dat hij deze tot op heden niet heeft ontvangen.⁷

De eerste factuur, betreft een factuur van 24 april 2014 op naam van de heer [persoon 2]. Volgens deze factuur is een elektrische oven geleverd. Het totaalbedrag van de levering betreft € 15.197,60. Verder is volgens de factuur een contante aanbetaling van € 1.000,- gedaan.⁸ Door de heer [persoon 2] is op 29 april 2014 een aanvraag gedaan voor uitbetaling van € 14.197,60 aan [naam bedrijf BV 1] uit zijn bouwdepot bij Nationale Nederlanden N.V.⁹ De tweede factuur betreft een factuur met nummer 0018-2014 van 16 oktober 2014 op naam van de heer [persoon 3]. Voornoemde factuur heeft betrekking op een complete verbouwing van een woning, met een

totaalbedrag van € 19.450,72.¹⁰ Op 30 oktober 2014 is het totaalbedrag uitgekeerd aan [naam bedrijf BV 1] uit een hypotheekdepot bij de Nationale Nederlanden onder vermelding van factuurnummer 0018-2014.¹¹ De derde factuur betreft een pro forma factuur van april 2015 gericht aan [persoon 4]. Die factuur heeft betrekking op een renovatie en verbouwing van een woning, met een totaalbedrag van € 25.525,-, vooraf in zijn geheel te voldoen. Daarnaast volgt uit de factuur dat er op 24 april 2015 een contante aanbetaling is gedaan van € 2.650,-.¹² Op 18 mei 2015 is door [naam bedrijf BV 1] een betaling ontvangen van € 22.875,86 uit een hypotheekdepot.¹³

[naam bedrijf BV 1], [naam bedrijf BV 3] en [naam bedrijf BV 4].

Op 20 september 2014 heeft [naam bedrijf BV 1] een partij hout, inventaris en een vrachtauto gekocht van [naam bedrijf BV 3] (gevestigd aan de [adres 2]).¹⁴ De factuur van 20 september 2014 met betrekking tot de vrachtauto bedraagt € 15.000,-¹⁵ en de factuur van dezelfde datum met betrekking tot de partij hout en inventaris € 25.000,-.¹⁶ Diezelfde partij hout en inventaris is op 27 september 2014 door [naam bedrijf BV 1] verkocht aan [naam bedrijf BV 4]. (eveneens gevestigd aan de [adres 2])¹⁷ De betreffende verkoopfactuur van [naam bedrijf BV 1] aan [naam bedrijf BV 4]. van 30 september 2014 bedraagt € 34.545,50. Volgens de factuur is reeds een contante aanbetaling van € 7.500,- gedaan.¹⁸ [naam bedrijf BV 3] is op 28 oktober 2014 failliet verklaard.¹⁹ Op een creditnota van [naam bedrijf BV 1] aan [naam bedrijf BV 4]. van 28 december 2014 is aangegeven dat de goederen zijn teruggegeven en vervolgens door de curator van [naam bedrijf BV 3] aan [naam bedrijf BV 4]. zijn verkocht.²⁰

Verder bevat de administratie van [naam bedrijf BV 1] een factuur, gericht aan [naam bedrijf BV 4]., van 15 december 2014. Deze factuur houdt een bedrag van € 16.200,- in voor 360 gewerkte uren in de periode van 28 september 2014 tot en met 10 oktober 2014 en een bedrag van € 2.750,- voor reis- en telefoonkosten.²¹ Deze factuur is geheel gecrediteerd blijkens een creditnota van 28 december 2014.²² Verdachte heeft op de zitting verklaard dat hij op enig moment wist dat [naam bedrijf BV 3] failliet is gegaan.²³

[naam bedrijf BV 2], loonstroken en aangifte voor loonheffing

[naam administratiekantoor] heeft daarnaast voor [naam bedrijf BV 2] loonstroken opgemaakt voor de maanden november en december 2014 en januari 2015. Deze loonstroken staan op naam van de heer [persoon 5] en op naam van mevrouw [persoon 4]. [persoon 5] en [persoon 4] wonen beiden op de [adres 3]. Het salaris van [persoon 5] bedroeg in november 2014 € 12.381,73 en in december 2014 en week 1 t/m 4 van 2015 € 6.390,-.²⁴ Het salaris van [persoon 4] was € 4.600 per maand.²⁵ Ook heeft [naam administratiekantoor] loonaangifte gedaan namens [naam bedrijf BV 2] over december 2014.²⁶ Er is aan [naam administratiekantoor] geen administratie aangeleverd met betrekking tot het dienstverband van [persoon 5] en [persoon 4].²⁷

Alle hiervoor genoemde facturen, creditnota's en andere schriftelijke documenten zijn aangetroffen in de administratie van [naam administratiekantoor].²⁸ [naam administratiekantoor] heeft voor 2 januari 2017 nooit een ongebruikelijke transactie gemeld bij het Meldpunt FIU-NL.²⁹

3.2. Het standpunt van het Openbaar Ministerie

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat het tenlastegelegde kan worden bewezen. Zij heeft daartoe het volgende aangevoerd.

Verdachte is in het kader van de Wwft verplicht om melding te maken van ongebruikelijke transacties. Of sprake is van een ongebruikelijke transactie kan worden bepaald aan de hand van objectieve en subjectieve indicatoren. Niet vereist is dat de transacties daadwerkelijk verband houden met witwassen of het financieren van terrorisme maar slechts dat dat het geval zou *kunnen* zijn.

Wat betreft [naam bedrijf BV 1] en de facturen die betrekking hebben op de verbouwingen van woningen is sprake van ongebruikelijke transacties. De werkzaamheden komen immers niet overeen met de destijds geldende beschrijving van de werkzaamheden in het register van de

Kamer van Koophandel met betrekking tot [naam bedrijf BV 1]. Daarnaast zijn er geen inkoopfacturen aangetroffen voor bouwmaterialen noch is enig personeel ingehuurd door [naam bedrijf BV 1] voor het uitvoeren van de verbouwwerkzaamheden. Gelet op de subjectieve indicatoren zoals genoemd in het rapport van het BFT had melding moeten worden gedaan van deze transacties.

Datzelfde geldt voor de transacties ten aanzien van [naam bedrijf BV 1], [naam bedrijf BV 3] en [naam bedrijf BV 4]. Die transacties voldoen aan meerdere subjectieve indicatoren zoals genoemd in het rapport van het BFT. Bovendien had verdachte moeten aanslaan op het feit dat blijkens de creditfactuur de curator een transactie van [naam bedrijf BV 3] had teruggedraaid. Dat de curator kennelijk onderzoek deed naar transacties van [naam bedrijf BV 3], maakt niet dat verdachte geen plicht meer had tot het melden van ongebruikelijke transacties.

Tot slot had verdachte ook melding moeten doen van de loonstroken en loonaangiften in opdracht van [naam bedrijf BV 2]. Het salaris was namelijk erg hoog, terwijl verdachte niet wist welke werkzaamheden die personen uitvoerde. Ook is opvallend dat [persoon 5] en [persoon 4] op hetzelfde adres woonden.

Nu verdachte geen melding heeft gemaakt van voornoemde transacties, heeft zij zich schuldig gemaakt aan het overtreden van artikel 16 van de Wwft. Dat maakt dat het tenlastegelegde kan worden bewezen.

3.3. Het standpunt van de verdediging

Verdachte heeft verzocht om vrijspraak, omdat het dossier onvoldoende bewijs bevat.

Hij heeft zich telkens op het standpunt gesteld dat hij, op het moment dat hij bezig was met de verwerking van de transacties, geen bijzonderheden heeft opgemerkt en daarom geen melding heeft gedaan. Verdachte is geen opsporingsinstantie en had dus niet hoeven uitzoeken of de transacties met witwassen en/of het financieren van terrorisme te maken hadden. Verder zijn de voorbeelden van de situaties waarbij gemeld moet worden erg beperkt, waardoor het voor het administratiekantoor erg moeilijk is om ongebruikelijke transacties te herkennen. De onderhavige transacties zijn nergens als voorbeeld van een ongebruikelijke transactie genoemd. Daarnaast kan niet worden verwacht dat elke factuur wordt nagelopen. Bovendien voldoen de transacties niet of nauwelijks aan de subjectieve indicatoren. Verdachte had goed contact met de vertegenwoordigers van [naam bedrijf BV 1] en [naam bedrijf BV 2] en daarom geen reden om te veronderstellen dat sprake was van ongebruikelijke transacties.

Omdat er geen aanleiding bestond om de transacties te melden, kan het tenlastegelegde dan ook niet worden bewezen.

3.4. Het oordeel van de rechtbank

Vaststaat dat [naam administratiekantoor] een instelling is zoals bedoeld in artikel 1 van de Wwft. Ook staat vast dat verdachte verplicht is om op grond van artikel 16 van de Wwft ongebruikelijke transacties onverwijld te melden aan het FIU. Om te bepalen of sprake is van een ongebruikelijke transactie zijn objectieve en subjectieve indicatoren vastgesteld. Van objectieve indicatoren was in dit geval geen sprake. Er bestaan echter ook subjectieve indicatoren. Transacties waarbij een beroepsoefenaar anders dan via objectieve indicatoren aanleiding heeft te veronderstellen dat deze verband kunnen houden met witwassen of het financieren van terrorisme dienen ook gemeld te worden. Hierbij gaat het dus om gevallen waarin de beroepsbeoefenaar vermoedt, of dient te vermoeden dat er iets niet in orde is met betrekking tot de transactie. Als hulpmiddel bij deze subjectieve indicatoren is een aantal leidraden opgesteld waarin situaties worden beschreven waarin de beroepsbeoefenaar alert dient te zijn op witwassen. In deze zaak is de leidraad naleving WWFT voor accountants, belastingadviseurs en administratiekantoren van belang. Aan de hand van de op dat moment bekende feiten en omstandigheden dient de beroepsbeoefenaar te beoordelen, of er aanleiding is om te veronderstellen dat de transactie verband kan houden met witwassen en melding gedaan dient te worden bij het meldpunt. Indien één van de in de leidraad beschreven situaties zich voordoet, leidt dat niet automatisch tot de verplichting om te melden: het betreft aandachtspunten ter bewustwording van de mogelijkheid dat er wordt witgewassen.

Als meerdere van de genoemde voorbeelden van toepassing zijn, kan dat wel een belangrijke aanwijzing zijn dat er sprake is van een ongebruikelijke transactie.

Anders dan [naam administratiekantoor] lijkt te willen betogen, zijn de in de leidraad beschreven situaties en voorbeelden geenszins uitputtend van karakter. In de praktijk zullen zich dan ook zeker andere situaties kunnen voordoen, waarin een vermoeden ontstaat dat een transactie te maken zou kunnen hebben met witwassen.

Ten aanzien van de transacties die zien op [naam bedrijf BV 1] en de verbouwingen van woningen overweegt de rechtbank als volgt. Voornoemde transacties kwamen op dat moment niet overeen met het doel van de onderneming [naam bedrijf BV 1]. Volgens de inschrijving in het register van de Kamer van Koophandel was de onderneming destijds immers gericht op andere werkzaamheden dan het verbouwen van woningen. Verdachte heeft verklaard dat zij van haar klanten een uittreksel uit het register van de Kamer van Koophandel in bezit had en dus heeft zij deze afwijking kunnen en moeten ontdekken. Daarbij komt dat er voor deze werkzaamheden geen (valide) inkoopfacturen zijn aangetroffen. Deze zijn ook na herhaaldelijk aandringen niet verstrekt. Daarnaast had het verdachte moeten opvallen dat er betalingen uit een hypotheekdepot werden verricht. Dit had verdachte extra alert moeten maken. Ter zitting heeft verdachte verklaard dat de bestuurder van [naam bedrijf BV 1] verteld had dat het bedrijf ook verbouwingen verrichtte. Verdachte had moeten beseffen dat dit een situatie was die zonder nadere onderbouwing als ongebruikelijk moest worden aangemerkt.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat het BFT terecht heeft geconstateerd dat voornoemde transacties in ieder geval voldoen aan de volgende indicatoren zoals beschreven in de indicatorenlijst bij de leidraad:

D1 – De cliënt is betrokken bij transacties die ongebruikelijk zijn doordat deze niet passen in de normale bedrijfsuitoefening van de cliënten, terwijl daarvoor geen voor de instelling acceptabele verklaring kan worden gegeven;

en

J2 - er is een onverklaarbare discrepantie tussen geld en goederenstroom.

Voornoemde combinatie van subjectieve indicatoren en omstandigheden, in onderling verband en samenhang beschouwd, vormen naar het oordeel van de rechtbank grond om te veronderstellen dat de transacties verband kunnen houden met witwassen. Verdachte had daarvan melding moeten doen bij de FIU.

De rechtbank komt tot dezelfde conclusie ten aanzien van de facturen en creditnota's die zien op de transacties tussen enerzijds [naam bedrijf BV 1] en anderzijds [naam bedrijf BV 3] en [naam bedrijf BV 4].

Ten eerste betreft dit de transacties aangaande een partij hout en de inventaris van [naam bedrijf BV 3]. Deze zijn door [naam bedrijf BV 1] gekocht en een week later doorverkocht aan [naam bedrijf BV 4]. Opmerkelijk is dat de ondernemingen op hetzelfde adres zijn gevestigd en dat de levering van de goederen dus op hetzelfde adres moest plaatsvinden. Daarbij komt dat de goederen zijn teruggegeven door [naam bedrijf BV 4] aan de curator en vervolgens door de curator ten behoeve van de failliete boedel van [naam bedrijf BV 3] nogmaals aan [naam bedrijf BV 4] zijn verkocht. Verdachte wist van het faillissement en had op de actie van de curatormoeten aanslaan. De actie van de curator kan immers niet door iets anders ingegeven zijn dan diens oordeel dat de verkooptransactie tussen [naam bedrijf BV 3] en [naam bedrijf BV 1] voorafgaand aan het faillissement paulianeus is geweest en [naam bedrijf BV 1] heeft zich daartegen kennelijk niet verzet. De uitvoering van deze transacties is evident ongebruikelijk, waardoor aan indicator D2 is voldaan.

Dit geldt ook voor de verkoop van de vrachtwagen door [naam bedrijf BV 3] aan [naam bedrijf BV 1], aangezien de volgens de factuur verkochte vrachtwagen niet in de boekhouding van [naam

bedrijf BV 1] is geactiveerd maar op de grootboekrekening “te verrekenen posten” is blijven staan. Hierbij is dus sprake van een onjuiste registratie van een transactie waardoor het werkelijke beeld van de jaarrekening niet overeenkomt met de onderliggende stukken (indicator J4).

Verder had verdachte moeten zien dat de factuur die ziet op de gewerkte uren en reis- en telefoonkosten ongebruikelijk was. Volgens verdachte had [naam bedrijf BV 1] maar één à twee medewerkers in dienst en met die bezetting is het draaien van 360 uur in twee weken feitelijk onmogelijk. Verdachte heeft ook geen gegevens aangeleverd gekregen waaruit volgt dat er in een korte periode een groot aantal uren is gewerkt en ook niet wat die zeer hoge reis- en telefoonkosten inhielden. Deze transactie voldoet aan de indicatoren J2 omdat sprake is van een onverklaarbare discrepantie tussen geld en goederenstroom en D2 omdat dit een transactie is die door haar omvang niet alleen ongebruikelijk maar feitelijk onmogelijk is voor een onderneming met – zoals RHP bekend was – één à twee medewerkers.

Voorname subjectieve indicatoren en omstandigheden, in onderling verband en samenhang beschouwd, vormen naar het oordeel van de rechtbank grond om te veronderstellen dat de transacties verband kunnen houden met witwassen. Verdacht had deze transacties dus moeten melden bij de FIU.

Met betrekking tot de loonstroken en loonaangifte, opgemaakt en gedaan door verdachte, is opvallend dat verdachte geen enkele onderbouwing heeft ontvangen voor het opmaken daarvan. Verdachte heeft niet kunnen verklaren wie deze personen waren of welke werkzaamheden deze personen verrichten. Zij heeft geen inzicht gehad in arbeidsovereenkomsten of enige andere administratie waaruit kon blijken welke werkzaamheden deze personen hebben verricht. Verdachte heeft ter zitting verklaard bij herhaling te hebben gevraagd om aanvullende gegevens maar die niet te hebben gekregen, waarna de statutair vertegenwoordiger van [naam bedrijf BV 2] voor de juistheid van de hoogte van de lonen zou hebben getekend. Verdachte had hiermee geen genoeg mogen nemen, te meer nu haar cliënt kennelijk niet in staat of bereid was de achterliggende gegevens omtrent de arbeidsverhouding met deze personen te verstrekken. Dit had alleen maar meer argwaan bij verdachte moeten wekken ten aanzien van het bestaan van de arbeidsrelatie en – indien er al vanuit zou kunnen worden gegaan dat deze personen daadwerkelijk in dienst waren bij [naam bedrijf BV 2] – de hoogte van de lonen in relatie tot de verleende diensten (indicator J5).

Voorname subjectieve indicator en omstandigheden, in onderling verband en samenhang beschouwd, vormen naar het oordeel van de rechtbank grond om te veronderstellen dat de transacties verband kunnen houden met witwassen. Verdachte had ook deze transacties moeten melden bij de FIU.

De rechtbank neemt nog in aanmerking dat bij de hierboven genoemde transacties dezelfde personen en adressen betrokken waren. Ook die optelsom had verdachte op enig moment het besef moeten geven dat sprake was van ongebruikelijke transacties die gemeld dienden te worden.

Het niet melden van bovengenoemde ongebruikelijke transacties moet redelijkerwijs aan [naam administratiekantoor] worden toegerekend, omdat dat tot de normale taakuitoefening van de rechtspersoon behoorde en de rechtspersoon erover kon beschikken of dat al dan niet zou plaatsvinden.

Door verdachte is telkens verklaard dat zij op het moment van de verwerking van de transacties niet heeft onderkend dat deze ongebruikelijk waren. Dat is echter niet relevant, omdat de rechtbank van oordeel is dat verdachte dat had moeten zien. Van verdachte mag een zekere deskundigheid worden verwacht van het terrein waarop zij zich begeeft. Bovendien zijn de voorschriften van de Wwft ordeningsrecht. Daarvoor geldt dat ‘kleurloos’ opzet voldoende is. Niet vereist is dat het opzet van verdachte ook gericht was op de niet naleving van de wettelijke verplichtingen. Dat verdachte op het moment van de verwerking van de transacties onvoldoende

kennis van de regelgeving had, staat aan het bewijs van opzet op het niet melden van de ongebruikelijke transacties niet in de weg. Ook niet relevant is dus of verdachte over voldoende concrete voorbeelden beschikte over welke situaties onder de verschillende indicatoren konden vallen.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat verdachte meerdere keren opzettelijk in strijd heeft gehandeld met de in artikel 16 van de Wwft bedoelde meldplicht. Dat maakt dat het tenlastegelegde kan worden bewezen.

4 Bewezenverklaring

De rechtbank acht op grond van de in rubriek 3.1. opgenomen bewijsmiddelen bewezen dat

zij, (h.o.d.n. [naam administratiekantoor]) in de periode van 1 januari 2014 tot 2 januari 2017 te Rijswijk,

telkens als externe registeraccountant of externe accountants-administratieconsulent, (zelfstandig onafhankelijk) beroepsactiviteiten uitoefent, dan wel anderszins zelfstandig onafhankelijk daarmee vergelijkbare activiteiten beroeps- of bedrijfsmatig verricht (sub 11°),

en/of

als belastingadviseur (zelfstandig onafhankelijk) beroepsactiviteiten uitoefent, dan wel anderszins (zelfstandig onafhankelijk) daarmee vergelijkbare activiteiten beroeps- of bedrijfsmatig verricht (sub 23°),

telkens opzettelijk in strijd met de verplichting, geformuleerd in artikel 16 Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme, verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transacties niet of niet-onverwijd nadat het ongebruikelijke karakter van de (voorgenomen) transacties bekend is geworden, heeft gemeld aan de Financiële inlichtingen eenheid,

immers heeft zij telkens opzettelijk geen melding gedaan van

- verkopen en verkoopfacturen van [naam bedrijf BV 1] (welke betrekking hadden op de verbouwing van woningen) te weten een factuur d.d. 24 april 2014 aan [persoon 2] (AG-001, bijlage 2a), een pro forma factuur d.d. april 2015 aan [persoon 4] (AG-001, bijlage 2b) en een factuur d.d. 16 oktober 2014 aan [persoon 3] (AG-001, bijlage 2f) en betalingen die op basis van deze facturen rechtstreeks afkomstig zijn uit hypotheekdepots (AG-001, bijlagen 2a en 2f) en
- de aankoop en aankoopfactuur d.d. 20 september 2014 (welke betrekking had op (kort samengevat) de aankoop van een partij hout, inventaris en een vrachtauto van [naam bedrijf BV 3] (gevestigd aan de [adres 2]) door [naam bedrijf BV 1]), de verkoop en verkoopovereenkomst en verkoopfactuur d.d. 27 september 2014 resp. 30 september 2014 (welke betrekking had op de verkoop van dezelfde partij hout en inventaris door [naam bedrijf BV 1] aan [naam bedrijf BV 4]. (eveneens gevestigd aan de

[adres 2])), de creditering en creditnota d.d. 28 december 2014 (volgens welke de goederen door [naam bedrijf BV 1] zouden zijn teruggegeven aan [naam bedrijf BV 3] en vervolgens door de curator van [naam bedrijf BV 3] aan [naam bedrijf BV 4]. zouden zijn verkocht), de facturering en factuur d.d. 15 december 2014 (van [naam bedrijf BV 1] aan [naam bedrijf BV 4]. van Euro 16.200,- (exclusief BTW) voor gewerkte uren en Euro 2.750,- (exclusief BTW) voor reis –en telefoonkosten) en de creditering en creditnota (van deze verkoopfactuur) d.d. 28 december 2014 (zie AG-001, bijlage 2g); en

- het (in opdracht van [naam bedrijf BV 2]) opmaken van loonstroken voor heer [persoon 5] en mevrouw [persoon 4] (beide woonachtig aan de [adres 3]) en het indienen van de aangifte voor de loonheffing van [naam bedrijf BV 2], over december 2014 (zie AG-001, bijlage 3a).

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten staan, zijn deze verbeterd. Verdachte is hierdoor niet in de verdediging geschaad.

5 De strafbaarheid van het feit

Het bewezen geachte feit is volgens de wet strafbaar. Het bestaan van een rechtvaardigingsgrond is niet aannemelijk geworden.

6 De strafbaarheid van verdachte

Er is geen omstandigheid aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte uitsluit. Verdachte is dan ook strafbaar.

7 Motivering van de straf

7.1. De eis van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gevorderd dat verdachte voor het door haar bewezen geachte feit zal worden veroordeeld tot een geldboete van € 14.000,-, waarvan € 4.000,- voorwaardelijk, met een proeftijd van 3 jaren.

7.2. Het standpunt van de verdediging

De verdachte heeft verzocht om matiging van de geëiste geldboete.

7.3. Het oordeel van de rechtbank

De hierna te noemen strafoplegging is in overeenstemming met de ernst van het bewezen geachte, de omstandigheden waaronder dit is begaan en de persoon van verdachte, zoals daarvan ter terechtzitting is gebleken.

Verdachte heeft nagelaten om meerdere ongebruikelijke transacties, zoals bedoeld in artikel 16 van de Wwft, te melden bij het daartoe bestemde meldpunt. De wetgever heeft aan ondernemingen, zoals verdachte, een poortwachtersfunctie toegekend. Op grond daarvan heeft verdachte een belangrijke maatschappelijke verantwoordelijkheid. Verdachte heeft door haar

handelen de overheid de mogelijkheid ontnomen om zicht te krijgen op geldstromen die kunnen duiden op criminaliteit, en om achterliggende strafbare feiten op te sporen. Verdachte heeft daarmee haar verantwoordelijkheid miskend.

De rechtbank heeft acht geslagen op de Justitiële Documentatie van verdachte van 8 oktober 2019. Hieruit volgt dat verdachte niet eerder is veroordeeld voor strafbare feiten.

Verder is acht geslagen op straffen die in vergelijkbare zaken worden opgelegd. Doorgaans worden verdachten tot hoge geldboetes veroordeeld. Daarbij is relevant om welk aantal ongebruikelijke transacties het gaat en de hoogte van de bedragen van de transacties. De rechtbank houdt rekening met de hoogte van de bedragen in deze zaak. Daarnaast weegt de rechtbank in het voordeel van verdachte mee dat de medewerkers van verdachte na het onderzoek relevante cursussen hebben gevolgd. Verdachte heeft ook op de zitting verklaard dat er sindsdien ook een aantal meldingen zijn gedaan van ongebruikelijke transacties. Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat aanleiding bestaat om in het voordeel van verdachte af te wijken van wat de officier van justitie heeft gevorderd. De rechtbank acht een geldboete passend van € 10.000,- waarvan € 3.000,- voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar.

Gebleken is echter dat de redelijke termijn is overschreden. In beginsel moet een zaak binnen twee jaar worden afgedaan door de rechter. De termijn gaat lopen op het moment dat verdachte in redelijkheid kan verwachten dat zij zal worden vervolgd. In dit geval is dat de datum dat verdachte is verhoord, te weten op 31 mei 2017. Deze vertraging kan niet door bijzondere omstandigheden worden gerechtvaardigd, daarom had de behandeling van de zaak voor 31 mei 2019 afgerond moeten zijn. De uitspraak is op 27 november 2019. De redelijke termijn is daardoor met ongeveer 6 maanden overschreden. Daarom zal de rechtbank een groter voorwaardelijk deel opleggen, namelijk € 4.000,-. De rechtbank zal, gelet op de financiële situatie van verdachte, bij het onvoorwaardelijke deel bepalen dat verdachte deze in drie maandelijkse termijnen van € 2.000,- mag voldoen. De rechtbank hoopt bovendien dat de strafdreiging die uitgaat van een geldboete van € 4.000,- verdachte er in de toekomst van weerhoudt nieuwe strafbare feiten te plegen. Een langere proeftijd, zoals geëist door de officier van justitie, acht de rechtbank niet passend.

8 Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is gegrond op de artikelen 14a, 14b, 14c, 23, 24a, 24c, 51 en 57 van het Wetboek van Strafrecht, de artikelen 1, 2 en 6 van de Wet op de Economische Delicten en artikel 16 van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme.

9 Beslissing

De rechtbank komt op grond van het voorgaande tot de volgende beslissing.

Verklaart bewezen dat verdachte het ten laste gelegde heeft begaan zoals hiervoor in rubriek 4 is vermeld.

Verklaart niet bewezen wat aan verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor is bewezen verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij.

Het bewezen verklaarde levert op:

opzettelijke overtreding van een voorschrift, gesteld bij artikel 16 van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme, begaan door een rechtspersoon, meermalen gepleegd.

Verklaart het bewezene strafbaar.

Verklaart verdachte, **[verdachte]**, daarvoor strafbaar.

Veroordeelt verdachte tot een **geldboete** van **€ 10.000,- (tienduizend euro)**.

Beveelt dat een gedeelte, groot **€ 4.000,- (vierduizend euro)**, van deze geldboete, niet zal worden ten uitvoer gelegd, tenzij later anders wordt gelast.

De tenuitvoerlegging kan worden gelast, indien veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd aan een strafbaar feit schuldig maakt.

Stelt daarbij een proeftijd van **2 (twee) jaren** vast.

Bepaalt dat de geldboete in **3 (drie) maandelijke termijnen** van elk **€ 2.000,- (tweeduizend euro)** mag worden voldaan.

Dit vonnis is gewezen door

mr. J.P.W. Helmonds, voorzitter,

mrs. N.J. Koene en B.M. Visser, rechters,

in tegenwoordigheid van mr. M.N. Greeven, griffier,

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van deze rechtbank van 27 november 2019.

[...]

- ¹ Voor zover niet anders vermeld, wordt in de hierna volgende voetnoten telkens verwezen naar bewijsmiddelen die zich in het aan deze zaak ten grondslag liggende dossier bevinden, volgens de in dat dossier toegepaste nummering. Tenzij anders vermeld, gaat het daarbij om processen-verbaal, in de wettelijke vorm opgemaakt door daartoe bevoegde opsporingsambtenaren.
- ² Een geschrift, zijnde een aangetekende brief aan [verdachte] ([naam administratiekantoor]) namens het BFT van 29 november 2016, pagina 43.
- ³ Een geschrift, zijnde een uittreksel van de Kamer van Koophandel van 4 januari 2019, pagina ongenummerd.
- ⁴ Een proces-verbaal van bevindingen met nummer DOS-2016-06214 van 2 januari 2017, pagina 26.
- ⁵ Een geschrift, zijnde een aangifte van het BFT gericht aan het Functioneel Parket van het Openbaar Ministerie van 29 november 2016, bijlagenummer AG-001, pagina 39.
- ⁶ Een geschrift, zijnde een rapportage inzake de naleving Wwft van 29 november 2016 opgesteld door het BFT, pagina 52.
- ⁷ Verklaring van verdachte ter terechtzitting van 13 november 2019.
- ⁸ Een geschrift, zijnde een factuur van 24 april 2014 gericht aan [persoon 2], pagina 99.
- ⁹ Een geschrift, zijnde een Aanvraag uitbetaling uit depot van 29 april 2014, pagina 100 en 101.
- ¹⁰ Een geschrift, zijnde een factuur van 16 oktober 2014 gericht aan [persoon 3], pagina 131 en 132.
- ¹¹ Een geschrift, zijnde een bankafschrift van ING, pagina 133.
- ¹² Een geschrift, zijnde een factuur van april 2015 gericht aan [persoon 4], pagina 110 en 111.
- ¹³ Een geschrift, zijnde een rapportage inzake de naleving Wwft van 29 november 2016 opgesteld door het BFT, pagina 53.
- ¹⁴ Een geschrift, zijnde een rapportage inzake de naleving Wwft van 29 november 2016 opgesteld door het BFT, pagina 54.
- ¹⁵ Een geschrift, zijnde een factuur van 20 september 2014 gericht aan [naam bedrijf BV 1], pagina 135.
- ¹⁶ Een geschrift, zijnde een factuur van 20 september 2014 gericht aan [naam bedrijf BV 1], pagina 136.
- ¹⁷ Een geschrift, zijnde een koopovereenkomst van inventaris en handel (hout varia) van 27 september 2014, pagina 137.
- ¹⁸ Een geschrift, zijnde een factuur van 30 september 2014 gericht aan [naam bedrijf BV 4]., pagina 142.
- ¹⁹ Een geschrift, zijnde een rapportage inzake de naleving Wwft van 29 november 2016 opgesteld door het BFT, pagina 55.
- ²⁰ Een geschrift, zijnde een creditnota van 28 december 2014, gericht aan [naam bedrijf BV 4]., pagina 145.
- ²¹ Een geschrift, zijnde een factuur van 15 december 2014, gericht aan [naam bedrijf BV 4]., pagina 143.
- ²² Een geschrift, zijnde een creditnota van 28 december 2014, gericht aan [naam bedrijf BV 4]., pagina 144.
- ²³ Verklaring van verdachte ter terechtzitting van 13 november 2019.
- ²⁴ Geschriften, zijnde salarisspecificaties van 30 november 2014, 31 december 2014 en 20 januari 2015, gericht aan [persoon 5], pagina 149, 151 en 154.
- ²⁵ Geschriften, zijnde salarisspecificaties van 30 november 2014, 31 december 2014 en 23 januari 2015, gericht aan [persoon 4], pagina 150, 152 en 153.
- ²⁶ Een geschrift, zijnde een loonaangifte voor [naam bedrijf BV 2], pagina 148.
- ²⁷ Een geschrift, zijnde een rapportage inzake de naleving Wwft van 29 november 2016 opgesteld door het BFT, pagina 62.

²⁸ Een proces-verbaal herkomst facturen bijlage aangifte BFT met nummer AMB-004 van 7 juni 2017, pagina 37.

²⁹ Een proces-verbaal van bevindingen met nummer DOS-2016-06214 van 2 januari 2017, pagina 26.
